

„Ha azt akarom, hogy maradjon, amíg el nem jövök, mit törődöl vele? Te kövess engem!”

„Mi közöd hozzá!” – Nagyon keményen hangzik, mint a kánai menyegzőn: „Vajon, énám tartozik ez, vagy terád, asszony?” (Jn 2,4)

Mi az, ami csak Jézusra tartozik a testvéremmel kapcsolatban, ránk nem?

Az életemet alkalomadtán Istennek tetsző módon odaadhatom a felebarátoméért, vagy figyelmeztethetem, ha vétkezik ellenem, de nincs közöm a sorsának alakulásához? Nincs közöm a házastársam, a gyermekem, a barátom, a munkatársam üdvösségéhez, az Isten-kapcsolatához, a jövőjéhez, a múltjához, a bűneihez, a jótetteihez? Van felelősségem a többiekkel kapcsolatban? Ha csak azzal foglalkozom, ami rám tartozik, nem vagyok nagyon önző? Mi tartozik rám?

Mikor ütöm olyasmibe az orromat, amibe nem kellene? Hiszen én csak jót akarok!! A másokkal való foglalkozás mikor Isten szándéka szerint való? Milyen szinten megfelelő kapcsolódnom a másik emberhez? Szólhatok neki, ha rossz úton jár?

Egyetlen dolog van, amiért itt vagyunk a földön, rátalálni Istenre és beépíteni Őt az életünkbe. Egyetlen ember üdvössége van csak ránk bízva, a saját magunké! „Te kövess engem!” A saját üdvösségem érdekében kell megtennem mindent a másik emberért, amire lehetőségem van.

Talán ez a törekvés néha olyan dolgokba is belevisz, amihez semmi közöm... Mint bort szerezni egy esküvőre... De bízom benne, hogy Uram ölelő, megbocsájtó szeretettel ezirányú tévelygéseinket is elnézi majd.

Bitterné Gyöngyi, Mór